

Formanden: Maa jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at det kun er de 6 første Paragrapher, der efter Aftale med den ærede Minister selv ere under Forhandling.

Justitsministeren: Jeg beder om Forlabelse, jeg skal da indskrænke mig hertil og navnlig endnu kun fremhæve den Vægt, jeg maa lægge paa Vedtagelsen af Endringsforslaget til § 2.

Nielsen: Der er af den ærede 6te Landssthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen) under Nr. 8 stillet et Endringsforslag til § 6, til hvilket jeg, da Forslagsstilleren ikke er tilstede, skal tillade mig paa hans Vegne at knytte nogle Bemærkninger. Jeg finder Endringsforslaget begrundet. I Regjeringsudkastets § 6 var det sidste Punktum af § 3 i Loven af 23de Marts 1851 optaget heelt, men i det andet Thing er Slutningen af dette Punktum, den sidste Halvdeel deraf, bleven udstemt. Bestemmelsen om, at Sportlerne for Skibsbemandingslisters Affattelse og Paategning tilflyde i Kjøbenhavn Statskassen, men udenfor Kjøbenhavn de Embedsmænd, som bestyre Ud- og Afmønstringen, er bibeholdt; men derimod er udgaaet Ordene: „hvilke ogsaa ere berettigede til at oppebære Betaling for Forhøringscontracters Udsærdigelse, forsaavidt der paa Stedet ikke er ansat nogen Vaterchout“. Anledningen til denne Udelabelse er anført at være den, at denne sidste Sætning ikke har Noget at gjøre med Bærnepligtsloven. Jeg skal nu ikke nærmere indlade mig paa det Spørgsmaal, hvorvidt den Bestemmelse, som man her har udeladt, virkelig ikke har Noget at gjøre med Bærnepligtsloven, men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at maastee heller ikke den Deel af den nævnte Sætning i § 3 af Loven af 1851, som man har beholdt, strengt taget kan siges at staa i en uadstillelig Forbindelse med Bærnepligtsloven. Det hele Punktum var optaget af Loven af 23de Marts 1851, som angaaer Udskrivningsvæsenets Omordning. Bestemmelsen i sin Heelhed var saaledes i sin Tid anseet som vedkommende Ordningen af Udskrivningsvæsenet, hvilket vistnok ogsaa er Tilfældet; den

gaaer nemlig kun ud paa at lette Oversigten over og at ordne alt det, som vedrører Sørudderne. Det er imidlertid ikke saameget af Hensyn til, at Sagen selv skulde have nogen stor Betydning, at jeg tillader mig at støtte Endringsforslaget, men det er, fordi det forekommer mig overmaade uheldigt, naar § 55 i den nu foreslaaede Bærnepligtslov ophæver Loven af 1851 med Undtagelse af § 3, sidste Punktum, af hvilket Punktum dette Lovforslags § 6 dog imidlertid atter har optaget den første Sætning, da at beholde den halve Sætning af den tidligere Lov i Kraft, men forøvrigt at ophæve denne. Der skulde dog være uafviselige Grunde tilstede for at vælge en saadan Fremgangsmaade, men det troer jeg ikke, at der er. Jeg troer aldeles ikke, at der kan være noget Væsentligt at indvende imod, saaledes som foreslaaet i Regjeringens oprindelige Udcast, at optage det hele omtalte Punktum af Loven af 1851 her i § 6 og saa derefter heelt at ophæve Loven af 1851. Hvor uheldigt det er at beholde en halv Sætning af en Lov som staaende ved Magt, vil vistnok være klart for Enhver, selv for dem, der ikke stadigt skulle hysle med Love og deres Anvendelse. Jeg skal saaledes henstille til det høie Thing, om det ikke maatte foretrække at vende tilbage til den Affattelse af § 6, der fandtes i Regjeringens Udcast, hvilket vilde stee ved at vedtage det foreliggende Endringsforslag.

Marineministeren: Jeg skal tillade mig den Bemærkning med Hensyn til det af Justitsministeren under Nr. 2 til § 4 stillede Endringsforslag, at det vilde være til betydelig Gene for Søværnet, hvis man ikke i Fredstid kunde antage til Tjeneste ombord i Skibene unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar. Der vil nemlig just ofte være Brug for saadanne smaa og yngre Personer, dels paa Steder, hvor yngre Mennesker ikke kunne komme frem paa Grund af deres Legemsstørrelse, dels paa Steder, hvor de ikke kunne komme frem paa Grund af deres Vægt. Der vil ligeledes være anden Tjeneste, der vil kunne udrettes ombord i Skibene af yngre Mennesker eller Dreng, og det vilde saaledes være til betydelig Gene, naar man paa Grund af den om-